

баталнионъ, противъ когото бѣше отправенъ особено съ-ерѣдоточенный огнь, са сирѣ.... Два пѣти му дадохъ заповѣдь „наирѣдь,“ но не са поклаца отъ мѣстото. Като че отъ сѣбнителни трѣпки натиснѣтъ. Тогава командирѣтъ са снусахъ въ баталнионѣтъ, взе знамето отъ рѣцѣтъ на знаменосецѣтъ и съ него са хвърли въ огньтъ. Солдатитѣ като единъ челоуѣкъ са хвърлихъ. Такъвъ неудържимъ бѣше тѣхнийтъ напоръ, че първийтъ редъ на траншеитѣ и ложиментитѣ моментално падихъ въ рѣцѣтъ ни. Преднята турска позиция бѣше отакована по приказанието на Скобелева едновременно, казанцитѣ отъ лѣво, угличанитѣ отъ дѣсно.

Закипя щиковъ бой. Не моляхъ и не давахъ пощада. Коляхъ безмѣлно, като скръцахъ зѣби... Солдатитѣ само са стараяхъ да не глѣдате въ очитѣ на защицавшитѣ са. Това е много характерна черта. Като коли, солдатанѣтъ никога не глѣда въ очитѣ на врагѣтъ. Инѣкъ „поглѣдѣтъ на убитийтъ прѣзъ вѣчкнийтъ животъ ще да го прѣсѣлѣдва;“ това убѣждение е общо на вѣчкитѣ.

Линията на неприятелскитѣ стрѣлци, която вѣчкото время стояше тукъ, не отиде никѣдѣ, вѣчкото останѣ на мѣстото. Както тя са намушкала въ брустверѣтъ, така и лѣгнѣла тамъ. Гѣсто налѣгала, като вторъ валъ въ валѣтъ. Раненнитѣ, като падатѣ, улавяхъ враговетѣ и ги душахъ, въ безсилнето намирахъ още възможность съ зѣби да са вкопчатѣ въ солдатинѣтъ, догдѣто тѣжкнийтъ прикладъ не распукуваше главата.... Българското опѣлчение са би толкова ожееточенно, още по злобно, ако искате, защото тукъ са разбуждаше племенна ненависть....

Когато бѣхъ вземени първитѣ ложименти, отпочивката са показваше още далечъ.... Прѣдъ солдатитѣ са оказа укрѣпенный лагерь на турцитѣ и тѣхнитѣ редути.

Укрѣпенный лагерь бѣше нищо друго, освѣнь като село, гдѣто всякой плѣтъ, покритъ съ земя, явяваше са брустверъ на траншеята, всякой домъ блокгаузъ (дървено укрѣпление за защитата). Тукъ бойтъ продължаваше като са распрѣскваше на малки схватки. Стрѣляхъ отъ вѣчки страни. Тукъ възможно бѣше да са изгубишь.... Турцитѣ упорно защицавахъ тази позиция, но угличанитѣ и казанцитѣ ги истласкахъ отъ тамъ съ щиковѣтъ.

— Знаете ли, обръща са Скобелевъ, храсталацитѣ на горитѣ, селата, часто прѣмивнаватъ отъ рѣцѣ въ рѣцѣ... Азъ са страхувамъ, да не би турцитѣ да натрунатъ тукъ вѣчко,